

Tartományi törvény

a felső-ausztriai temetkezési szolgáltatásokról szóló 1985. évi törvény módosításáról (a felső-ausztriai temetkezési szolgáltatásokról szóló törvény 2024. évi módosítása)

A felső-ausztriai Landtag (tartományi parlament) a következőképpen határoz:

I. cikk

A felső-ausztriai temetkezési szolgáltatásokról szóló 1985. évi törvény (Tartományi Jogi Közlöny [LGBL.] 40/1985. sz., az LGBL. 131/2021. sz. tartományi törvény általi megszövegezés szerint) a következőképpen módosul:

1. Az 1. § (1) bekezdése második mondatának szövege a következő:

„A szülésznőkről szóló törvény (Szövetségi Jogi Közlöny [BGBl.] 310/1994. sz., a BGBl. I. 65/2022. sz. szövetségi törvény általi megszövegezés szerint) 8. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott halvaszületések esetében is meg kell vizsgálni a testet.”

2. A 3. § (3) bekezdéséből az „és vetélések” kifejezést el kell hagyni.

3. A 3. § (4) bekezdésében az „engedélyezett temetkezési szolgáltatók” [németül: konzessionierte Leichenbestattungsunternehmen] kifejezés helyébe a „temetkezési vállalkozók” [németül: Bestattungsunternehmen] kifejezés lép.

4. A 4–8. § szövege a következő:

„4. §

Általános magatartási szabályok

(1) Minden egyénnek segítenie kell a halottkémet hivatalos feladatainak ellátásában azáltal, hogy valós tájékoztatást nyújt a halál okának megállapítása szempontjából releváns körülményekről. Ez különösen azokra az orvosokra vonatkozik, akik utoljára kezelték az elhunytat.

(2) Minden személynek követnie kell a test vizsgálatával kapcsolatban a halottkém által kiadott utasításokat.

5. §

A test mozgatása és a testen végzett változtatások tilalma

(1) A test vizsgálatának elvégzése előtt a test áthelyezhető az elhalálozás helyéről vagy a test felfedezésének helyéről egy másik, a test vizsgálatára alkalmas helyre, ha:

1. a halottkémnek nincs kétsége afelől, hogy a halál okának megállapításához nem szükséges a testnek az elhalálozás helyén vagy a test felfedezésének helyén maradnia, és hozzájárul a test áthelyezéséhez; vagy
2. az Ausztriában orvosi tevékenység gyakorlására vagy sürgősségi orvosi tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező orvos az orvostudomány jelenlegi állása szerint megállapítja, hogy bekövetkezett a halál, és nincs kétsége afelől, hogy a halál okának megállapításához nem szükséges, hogy a test az elhalálozás helyén vagy a test felfedezésének helyén maradjon, továbbá hozzájárul ahhoz, hogy a testet elmozdítsák, és megerősíti a halált. Írásbeli megerősítést kell küldeni a halottkémnek.

(2) A testen végzett változtatások (különösen a mosdatás, valamint az öltöztetés és a koporsóba fektetés) a test vizsgálata előtt csak az (1) bekezdés 2. pontjában említett halottkém vagy orvos beleegyezésével végezhető el. Utóbbinak ezt a halottkém számára írásos megerősítés formájában kell dokumentálnia.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve a testet a hatósági vizsgálatokig vagy végzéseikig változatlan állapotban kell tartani, ha a halált megállapító orvos különös aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy nem természetes halálról van szó. Ez nem vonatkozik arra az esetre, ha a test helyzetét kényszerítő okok miatt kell megváltoztatni.

6. §

A test vizsgálatának elvégzése

(1) A halottkém az elhalálozásról szóló értesítés kézhezvételétől számított 24 órán belül elvégzi a test vizsgálatát.

(2) A halottkémnek az orvostudomány jelenlegi állása szerint meg kell határoznia, hogy bekövetkezett-e halál, hogy a vizsgálat eredménye megfelel-e a hozzátartozók, illetve gondozók által szolgáltatott információknak, vagy az elhunytat utoljára kezelő orvosok által szolgáltatott információknak, és végül, hogy kizárható-e az idegenkezűség gyanúja.

7. §

Intézkedések meghatározott halálesetek esetén

(1) Nem természetes halál gyanúja esetén a halottkém ezt haladéktalanul jelenti az illetékes ügyésznek vagy a bűnügyi rendőrségnek.

(2) Ha a körülmények eltérnek az (1) bekezdésben meghatározottaktól, a halottkém a halált a lehető legrövidebb időn belül jelenti a hatóságnak, amennyiben:

1. a halál oka nem állapítható meg, és nincs észszerű feltételezés a halál okára vonatkozóan; vagy
2. vannak más körülmények is, amelyek szükségessé teszik a test hivatalos boncolását (10. § (1) bekezdés).

(3) Bejelentési kötelezettség alá tartozó, fertőző betegséget követő halálesetek esetén az 5. § (1) bekezdésében említett orvosnak erről értesítenie kell a temetkezési vállalkozót, és tájékoztatnia kell a jelenlévőket a javasolt azonnali higiéniai intézkedésekről.

8. §

A test vizsgálatáról szóló tanúsítvány

(1) A halottkém vizsgálati tanúsítványt állít ki a test vizsgálatáról. A vizsgálati tanúsítványból egyértelműen ki kell tűnnie a következőknek:

1. az elhunyt személyazonossága (legalább vezetéknév, keresnév és születési idő);
2. a halál megállapított vagy feltételezett oka;
3. a halál vagy a test felfedezésének helye;
4. a halál bekövetkezésének megállapított vagy feltételezett időpontja;
5. megállapítást nyert-e, hogy a test fertőző;
6. egészségügyi problémák akadályozzák-e a test szállítását, és ha igen, milyen problémák ezek (pl. betegség kockázata miatt).

(2) A 7. § (1) és (2) bekezdése szerinti esetekben a test vizsgálatáról szóló tanúsítvány nem állítható ki mindaddig, amíg a bíróság, illetve a hatóság meg nem állapítja, hogy részéről semmi sem indokolja a beavatkozást.

(3) A következők mindegyikének meg kell kapnia a test vizsgálatáról szóló tanúsítványt:

1. az az önkormányzat, amelynek területén az elhalálozás történt, vagy ahol a holttestet megtalálták;
2. a temetés helyszínénél szolgáló temetkezési létesítmény üzemeltetője (18. § (2) bekezdés és 20. § (2) bekezdés).

(4) A halottkém a (3) bekezdés 2. pontja szerinti vizsgálati tanúsítványt átadja a felelős temetkezési vállalkozónak, vagy gondoskodik annak átadásáról. A temetkezési vállalkozó megküldi a tanúsítványt az érintett temetkezési létesítmény üzemeltetőjének.

(5) A test vizsgálati tanúsítványát az önkormányzat legalább tíz évig megőrzi. Az önkormányzat kérésre hozzáférést biztosít a legközelebbi hozzátartozók (10. § (5) bekezdés) számára a tanúsítványhoz, akik arról másolatot készíthetnek, vagy saját költségükre másolatot készíttethetnek."

5. A 10. § (1) és (2) bekezdésének szövege a következő:

„(1) Ha nem teljesülnek a feltételek a boncolás ügyészség általi elrendelésére, úgy a hatóság rendeli el a holttest boncolását, amennyiben a népegészségügyi szempontból jelentős okokból a halál okának tisztázása érdekében boncolásra van szükség, és a halál oka más módon nem állapítható meg.

(2) E törvény nem érinti a kórházi boncolásra vonatkozó rendelkezéseket (a felső-ausztriai kórházakról szóló 1997. évi törvény 49. §-a), valamint a büntetőeljárásokhoz kapcsolódó boncolásokra vonatkozó rendelkezéseket."

6. A 10. § (5) bekezdésének harmadik mondatát el kell hagyni.

7. A 13. § (1) bekezdéséből a „(pl. szíven szúrás, erek felvágása)” kifejezéseket el kell hagyni.

8. A 14. § szövege a következő:

„14. §

Balzsamozás

A balzsamozást csak a test vizsgálatát követően, megfelelő helyiségekben lehet elvégezni. A temetkezési vállalkozónak jelentenie kell a balzsamozás végrehajtását azon temetkezési létesítmény üzemeltetője felé, ahol a testet elhelyezik vagy elhamvasztják.”

9. A 15. § szövege a következő:

„15. §

Kötelező temetés

(1) Valamennyi holttestet 48 óra elteltével, de nem több, mint 96 órával a halál bekövetkezése után el kell hantolni. Ha megfelelő hűtő- vagy konzerváló létesítmények állnak rendelkezésre, a testet nem több, mint a halál bekövetkeztétől számított tíz nap elteltével el kell hantolni. Későbbi elhantolásra csak akkor kerülhet sor, ha a testet anatómiai egyetemi intézménynek adják vagy arról polgármesteri engedéllyel rendelkeznek. Az engedélyt meg kell adni, ha nincsenek olyan egészségügyi aggályok, amelyek a későbbi elhantolást és az elhunyt iránti tisztelet megtartását megakadályoznák. Amennyiben az egészségügyi kockázatok elkerülése és az elhunyt iránti kegyelet tiszteletben tartásának biztosítása érdekében szükséges, az engedélyhez megfelelő korlátozásokat és feltételeket kell kötni.

(2) Függetlenül attól, hogy kinek kell fedeznie a temetési költségeket, az elhunyt legközelebbi hozzátartozóinak kell gondoskodniuk a temetésről. Ha nincsenek legközelebbi rokonok, vagy ha nem teljesítik kellő időben kötelességüket, a temetésről az az önkormányzat gondoskodik, ahol az elhalálozás történt, vagy ha ez nem határozható meg, az az önkormányzat, ahol a holttestet megtalálták. Az önkormányzatnak lehetősége van arra, hogy valamely ausztriai anatómiai egyetemi intézetet értesítse arról, hogy utóbbi a testet saját költségére megkaphatja, kivéve, ha ez a (3) bekezdés rendelkezései szerint tilos.

(3) Tilos a test anatómiai egyetemi intézmény részére történő rendelkezésre bocsátása, ha:

1. az önkormányzat írásbeli nyilatkozatot kapott az elhunyttól vagy annak jogi képviselőjétől, amely kifejezetten kizárja az effajta eljárást;
2. az előbbi eljárás megghiúsítana minden esetlegesen elrendelésre kerülő boncolást; vagy
3. egészségügyi problémák teszik lehetetlenné az ilyen intézkedést.

(4) A 10. § (5) bekezdésében említett személyeket a (2) bekezdés alkalmazásában a legközelebbi hozzátartozóknak kell tekinteni. A temetkezésről való gondoskodásra vonatkozó kötelezettség a 10. § (5) bekezdésében felsorolt sorrendben terheli őket.

(5) Ha a (2) bekezdés alapján az önkormányzat már megszervezte a temetkezést, a (4) bekezdés alapján a temetkezésért felelős személlyel szemben jogorvoslattal élhet. Ha a (4) bekezdés szerinti kötelezettség több személyt is érint, úgy ők egyetemlegesen felelősek. Ha a költségeket az önkormányzat vonatkozó felszólítása után sem fizetik ki, a költségek megfizetését hivatalos határozattal lehet elrendelni.

(6) A temetkezési kötelezettség a halvaszületésekre és vetélésekre, a holttestek részeire és a levágott emberi testrészekre is vonatkozik. Ezeket a kezelést végző orvosnak vagy a kórház vezetőségének kell átadnia a temetkezési vállalkozónak. Minden egyéb tekintetben a (2) bekezdést kell értelemszerűen alkalmazni.

(7) A (6) bekezdéstől eltérve a halvaszületés és vetélés következtében keletkezett holttestek, a holttestek részei és a levágott emberi testrészek az orvosi gyakorlat, illetve a kórházi működés keretein belül – higiénikus módon – tárolhatók, majd a 17. § (3) bekezdése szerint csoportos temetkezésre küldhetők.”

10. A 16. § (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A holttestnek az elhalálozás helyén történő elhelyezése a halottkém beleegyezése nélkül a halál bekövetkeztét követő legfeljebb 24 órán belül megengedett.”

11. A 17. § a következőképpen módosul:

„17. §

A temetkezés típusának és a temetkezési helynek a meghatározása

(1) A temetkezés lehetséges típusa az inhumáció (a földbe temetés vagy a sírba való elhantolás) vagy hamvasztás.

(2) A temetés típusának és helyének meg kell felelnie az elhunyt akaratának. Ha az elhunytnek nincs egyértelműen azonosítható akarata, vagy az nem megvalósítható, úgy az a személy, aki a 15. § (2) és (4) bekezdésében foglalt kötelezettség alapján ténylegesen megszervezi a temetést, meghatározhatja a temetkezés típusát és helyét.

(3) A halvaszületés és vetélés következtében keletkezett holttestek, a holttestek részei és a levágott emberi testrészek esetében csoportos temetkezés (inhumáció vagy hamvasztás) megengedett, de más testtel együtt tilos ezek eltemetése.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve halvaszületés vagy vetélés esetén a csoportos temetkezés a szintén elhunyt anyával együtt megengedett.”

12. A 18. § címének szövege a következő:

„Inhumáció”

13. A 20. § (2)–(4) bekezdésének szövege a következő:

„(2) Egy testet csak akkor lehet elégetni, ha a temetkezés típusaként a hamvasztást határozták meg, és a test vizsgálatáról szóló tanúsítványt bemutatják.

(3) Az elégetett test összes maradványát urnában kell tárolni. Ezt úgy kell felcímkézni, hogy meghatározható legyen az a test, amelynek a hamvairól szó van.

(4) A (3) bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés nem alkalmazandó a 17. § (3) bekezdése szerinti csoportos temetkezésekre, valamint a holttestek és levágott emberi testrészek külön elégetett részeinek hamvaira.”

14. A 20. § (4) bekezdése után a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az elhunyt nem adott ezzel ellentétes utasítást, a hamvasztást végző társaság a házastárs, bejegyzett élettárs, élettárs, a gyermek vagy a szülő kérésére a hamvak kis részét az urnából kiveheti, és az elhunyt emlékére átadhatja az elhunyt hozzátartozójának. Még abban az esetben is, ha több kérés érkezik a hamvakra, összesen csak annak kis töredéke vehető ki.”

15. A 21. § szövege a következő:

„21. §

Urnák elhelyezése és hamuk szétszórása temetőekben és urnatemetőkben

(1) A hamvakat tartalmazó urnát temetőben vagy urnatemetőben kell elhelyezni, kivéve, ha a 21a. § szerint ez alól kivétel megengedett. Az urnát a hamvasztást végző társaság közvetlenül az érintett temetkezési létesítmény üzemeltetőjének vagy az engedéllyel rendelkező temetkezési vállalkozónak adja át.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az urna közvetlenül átadható az elhantolásért felelős személynek, ha az átadást a temető vagy az urnatemető üzemeltetőjének megerősítik.

(3) Az urnát méltósággal és tisztelettel kell őrizni az elhantolásig.

(4) Az urna víztestbe való behelyezése csak akkor megengedett, ha:

1. a temető vagy urnaliget közvetlenül egy folyó vízfolyás partján helyezkedik el, és onnan süllyeszti az urnát a vízbe; és
2. az urna és a vízfolyás jellege biztosítja az urna azonnali és teljes elsüllyedését; és
3. az urna olyan anyagból készül, amely gyorsan feloldódik a vízben.

(5) A hamu szétszórása csak a temetőben vagy urnaligetben erre a célra kijelölt parcellán megengedett.”

16. A 21. § után a szöveg a következő 21a. §-sal egészül ki:

„21a. §

Az urna elhelyezése és megőrzése a temetőkön és urnatemetőkön kívül

(1) Az urnának a 21. § (1) bekezdésében említett temetkezési létesítményen kívüli elhelyezéséhez, illetve őrzéséhez annak az önkormányzatnak az engedélye szükséges, ahol az urnát elhelyezik vagy őrzik. Az engedélyt a szükséges korlátozásokhoz és kapcsolódó feltételekhez kötve megadják, ha:

1. az urna átadása és az urna elhelyezésének, illetve őrzésének módja megfelel az elhunyt írásban dokumentált akaratának, vagy a kérelmező felmutatja az elhunyt házastársának, bejegyzett élettársának, élettársának, gyermekeinek, testvéreinek és szüleinek kölcsönös írásbeli hozzájárulását, feltéve, hogy az előbbi hozzájárulás megszerzése észszerű; és

2. az urna tervezett elhelyezése, illetve őrzése méltósággal és tisztelettel kezeli az elhunytat, különösen azáltal, hogy az urnát nem helyezik el, vagy nem tartják általánosan hozzáférhető helyen.

(2) Az urnát a hamvasztást végző társaság átadja annak a személynek, aki az (1) bekezdés szerinti engedéllyel vagy egyéb tartományi jogszabályok értelmében megfelelő engedéllyel rendelkezik, az engedélyről szóló értesítés bemutatása ellenében. Ha az urnának a temetkezési létesítményen kívüli elhelyezése nem kötött szövetségi tartományi engedélyhez, az urna átadható az urnahelyezésért felelős személyeknek is.

(3) Abban az esetben, ha olyan államba szállítják át, ahol az urnát nem kötelező temetőben elhelyezni, az urna átadása előtt erről megfelelő igazolást (pl. nagykövetségről vagy konzuli képviselétről) kell a hamvasztást végző társaság rendelkezésére bocsátani.

(4) Az urna vízfolyásba való süllyesztése, illetve a hamvak szétszórása nem megengedett.

(5) Nem lehet a hamvaknak a 20. § (5) bekezdése szerint megkapott töredékét a temetkezési létesítményen kívül általánosan hozzáférhető helyen tárolni, eltemetni vagy szétszórni.”

17. A 22. § (1) bekezdésében „a 10. § (4) bekezdése szerinti boncolás” szövegrész után a „vagy balzsamozás” kifejezés kerül beillesztésre.

18. A 22. § (3) bekezdését el kell hagyni.

19. A 22. § (5) bekezdésének szövege a következő:

„(5) A testek külföldre szállítását illetően a holttestek szállításáról szóló nemzetközi egyezmény (BGBI. 118/1958. sz.) rendelkezéseire, valamint a holttestek szállításáról szóló megállapodásra (BGBI. 515/1978. sz.) történik hivatkozás.”

20. A 22. § (7) bekezdésében a „temetkezési szolgáltatásokat nyújtó társaság” kifejezés helyébe a „temetkezési vállalkozó” kifejezés lép, és az utolsó mondatot el kell hagyni.

21. A 24. § (1) bekezdéséből az (1) megjelölést el kell hagyni, és az „engedélyezett temetkezési szolgáltatók” kifejezés helyébe a „temetkezési vállalkozók” kifejezés lép.

22. A 24. § (2) bekezdését el kell hagyni.

23. A 25. § (2) bekezdése második mondatának szövege a következő:

„A holttest átszállítására jogosító igazolványt és a halotti bizonyítványt át kell adni a kérelmező temetkezési vállalkozónak.”

24. A 25. § (3) bekezdésének szövege a következő:

„(3) A holttest szállítását végző temetkezési vállalkozó a holttestnek a rendeltetési helyen történő átvételét követően a holttest átszállítására jogosító igazolványt megküldi a helyileg illetékes hatóságnak.”

25. A 25. § (4) bekezdésében a holttest átszállítására jogosító igazolvány német kifejezésének helyesírása a „Leichenpaß”-ról „Leichenpass”-ra változik.

26. A 27. §-ban a „22. § (3)–(7) bekezdés” hivatkozás helyébe a „22. § (4)–(7) bekezdés”, a „24. § (1) bekezdés” helyébe pedig a „24. §” hivatkozás lép.

27. A 29a. §-t el kell hagyni.

28. A 31. § (1) és (2) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A temetkezési létesítmény létrehozását, lényeges átalakítását, részleges vagy teljes megszüntetését a hatóságnak jóvá kell hagynia.

(2) A létesítés, illetve lényeges átalakítás iránti kérelemhez a következő dokumentumokat kell csatolni, amelyek elektronikus benyújtása esetén egy példány elegendő:

1. az alaprajz és a méretarányos elrendezési terv, két példányban;
2. a projekt felhatalmazott építési szakértő általi leírása, két példányban;
3. állandó rendelkezési jog igazolása, ha az ingatlan nem a kérelmező tulajdonában van;
4. temetők esetében geológiai jelentés a talaj és a felszín alatti vizek állapotáról a (3) bekezdés 6. pontjában meghatározott feltételeknek való megfelelés megerősítése céljából; és
5. hamvasztásra szolgáló létesítmények esetében a művelet leírása, amely minden esetben részletes információkat tartalmaz az égetés folyamatáról egészen a hamvak tárolásáig.”

29. A 31. § (3) bekezdésében a bevezető rész szövege a következő:

„Létesítési, illetve lényeges átalakítási engedélyt adnak ki a szükséges korlátozásokhoz és feltételekhez kötve, ha:”

30. A 31. § (3) bekezdése 6–9. pontjának a szövege a következő

- „6. a temetők esetében a talajminőség a bomlási feltételek szempontjából megfelelő, és nem várható a felszín alatti víz, különösen az alkalmazott ivóvíz-ellátó létesítmények károsodása;
- 7. temetők, illetve hamvasztást végző létesítmények esetében van hullaház (halottasház), vagy annak használatát szerződéses megállapodás biztosítja a 32. § (2) bekezdése szerint;
- 8. hamvasztást végző létesítmények esetében a technológiának biztosítania kell a kibocsátási határértékeknek, a kibocsátáscsökkentési intézkedéseknek és a kibocsátás-ellenőrzésnek való megfelelést, tükrözve az engedélyezés időpontjában a technika állását;
- 9. a hulladék megfelelő ártalmatlanítása biztosított.”

31. A 31. § (4) bekezdése után a szöveg a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az engedélyes nyilvántartást vezet a kibocsátás-ellenőrzésről, öt évig megőrzi és a hatóság kérésére benyújtja azt a hatóságnak.”

32. A 31. § (6) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A fenti rendelkezéseket a végleges rendelkezési jog átruházására is alkalmazni kell.”

33. A 31. § (7) bekezdése után a szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A hatóság jogosult bármikor és előzetes értesítés nélkül ellenőrizni, hogy a temetkezési létesítmények és a hullaházak (halottasházak) megfelelnek-e a tartományi törvény rendelkezéseinek. Amennyiben hiányosságokat tár fel, az engedélyest írásban fel kell kérni, hogy észszerű időn belül orvosolja azokat.”

34. A 32. § (1) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A hullaház (halottasház) létesítéséhez és lényeges átalakításához a hatóság engedélye szükséges. Az engedélyt a szükséges korlátozásokhoz és kapcsolódó feltételekhez kötve megadják, ha:

- 1. a hullaház (halottasház) megfelel a méltóság és kegyelet tiszteletben tartása követelményeinek;
- 2. egészségügyi aggályok nem merülnek fel;
- 3. a hullaház (halottasház) elég nagy ahhoz, hogy a szokásos halálozási arány mellett minden olyan holttestet, amelyet más helyen nem lehet elhelyezni, ott el lehessen helyezni; és
- 4. a hullaház (halottasház) legalább a temető, illetve a hamvasztást végző létesítmény közelében található.”

35. A 33. § (1) bekezdéséből az utolsó mondatot el kell hagyni.

36. A 33. § (2) bekezdésének második pontjában a „rokonok” kifejezés helyébe a „hozzátartozók” kifejezés lép.

37. A 33. § (3) bekezdéséből az utolsó mondatot el kell hagyni.

38. A 39. § (1) bekezdésében a „220 EUR” összeg helyébe „3 000 EUR” összeg lép, az utolsó mondatot pedig el kell hagyni.

39. A 40. § 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. az önkormányzat részvétele a boncolás elvégzésében (11. § (2) bekezdés) és a halottkém részvétele a boncolás elvégzésében (11. § (1) bekezdés);”

40. A 41. § szövege a következőképpen módosul:

„41. §

Értelmezésre vonatkozó rendelkezés

Amennyiben e tartományi törvény rendelkezései a szövetségi kormány hatáskörét érintik, különösen a kereskedelmi jog, a járványjog, a háborús áldozatok jóléte, illetve a büntetőjog területén, azokat úgy kell értelmezni, hogy azok a tartomány hatáskörén kívül eső joghatással nem bírnak.”

II. cikk

Ez a tartományi törvény a Felső-Ausztriai Tartományi Közlönyben (Landesgesetzblatt für Oberösterreich) történő kihirdetése napjának végén lép hatályba.